

Adiacent

Samoila

Mizeria și luxul adesea sunt expuse
În văzul lumii goale, că alfel nu-i de bine,
Dar nu cobor la norme de alții contrapuse
Obişnuinței mele să fac ce se cuvine.

Pentru o stare bună îmi scormonesc în minte
Și vorbe potrivite taifasului salon,
Privire îngrijită, sigiliu pe cuvinte,
Angoase camuflate într-un discurs cazon

Apoi mă-ntreb, în fine, sunt personaj potent,
La fericirea lumii să am, de vreau, intrare?
Că sunt un ins capabil și chiar adiacent
La omul foarte simplu cu frică de blazare.